

ZPĚVNÍK

ROBINSONI

V Pořádku (Neřež)

C **G** **A-** **E E7**
1. Za kopci, lesy a řekami, před lety své ano řekla mi
F **C** **D-** **G** **C** **G**
princezna krásná jak z reklamy, teď jsem pod čepcem
C **G** **A-** **E E7**
Po svatbě skončila pohádka, sklopil jsem zpětná zrcátka
F **C** **D-** **G** **C**
princezna povila robátka a já se stal pitomcem

2. U srdce podivný bodání ode dne, co jsme oddáni
nemám už výhodu podání, děravý kapsy, nic víc
Prateta, tchyně, zeťáček, střepy pro štěstí a smetáček
život je věc plná zatáček, tak zpívám z plných plic:

Ⓜ: Že prý pod čepcem je zaslíbená zem
tam podlahu mají z papíru a tou jsem propad' sem
V krajích pod čepcem je zaslíbená zem
hledáme lásku na míru a nikdy nenajdem

3. Zasel jsem ředkvičku do řádku, manželka řekla, v pořádku
takhle tu žijeme od pátku, sedmkrát za týden
Našel jsem v lese pět masáků, manželka řekla: "PRASÁKU!
Červi nám lezou z mrazáku!!" -letěl jsem za nima ven

Ⓜ: Že prý pod čepcem...
Na krk si navlíknu oprátku, manželka řekne: "V pořádku."
život si nepustíš pozpátku, neřekneš ani švec
Až budu ležet v penále, manželka řekne: "Zdenále,
projel jsi poslední finále, konečně spadla klec!"

Obilí a mák (Návratníček)

F, C, G, A-
Úúúúúúúú

F **C**
Ty jsi moje obilí,
G **A-**
a já tvůj vlčí mák,
F **C**
lásku jsme si slíbili,
G **A-**
ano, je to tak,
a nikdy to nebude jinačí,
a tak nedělej si z toho hlavu,
že spojíme se až v makovém koláči,
škoda, že už v jiném stavu.

Úúúúúúúú....

Ty jsi moje obilí,
a já tvůj vlčí mák,
lásku jsme si slíbili,
ano, je to tak,
a nikdy to nebude jinačí,
a tak nedělej si z toho hlavu,
že spojíme se až v makovém koláči,
škoda, že už v jiném stavu.

Obluda (Hop-Trop)

1. Jó, dv^{Ami}ěště nás tam bylo na brize do Číny
a f^Curt se jenom pilo, až tuhly ledvin^{Fy},
a kd^{Fy}ž už bylo k r^Gánu a vš^Cichni pod vobr^Faz,
křik' pl^{Ami}avčík na stožáru, a hl^Cásek se mu t^Gás':

® :: J^Cá tady n^Febudu, j^Cá vidím v^Fobludu,
j^Cá vocad' pr^{Fy}č pudu, j^Címá mě str^Gach,
ch^{Cy}tte tu v^Fobludu, s^Cežere p^Falubu,
t^Cohle je v^Fo hubu, ^Cach, ^Fich, och, ^{Ami}ach.

Má vocas dvěšťě sáhú a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká svým vokem jediným,
a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

® :

Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,
když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,
poklekl k komínu, pěl: K tobě, Bože, blíž.

® :

Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
zalehl u zábradlí a házel flaškama,
když na vobludě bouchl kanystr vod ginu,
tu přízrak vztekla houkl a vlítl na brigu.

® :

Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
my slezli zase dolů a chlástali jsme dál.

®: + Amiach, ich, och, ach ...

Když mě brali za vojáka (Jaromír Nohavica)

^{Ami}Když mě brali za vo^Cjáka ^Gstříhali mě doho^Cla.
^{Dmi}Vypadal jsem jako ^{Ami}blbec ^EJak ti všichni doko^Fla,
^Gla, ^Cla, ^Gla, ^{Ami}jak ti všichni ^Edoko^{Ami}la.

Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit
jak mám správný voják býti a svou zemi chrániti.

Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil.
Vzpomněl jsem si na svou miloukrásně jsem si zabulil.

Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic

Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje, a tak si k lásce pomohla.

Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala.
Řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala.

Co je komu do vojáka, když ho holka zradila.
Na shledanou, pane Fráňo Šrámků, písnička už skončila.
La, la, la, jakpak se Vám líbila?
La, la, la, nic moc extra nebyla ..

Já písnička (Žalman)

To ^{Dmi}já zrozená z nemocných^C básníků,
z tichých ^{Ami}vět po nocích utkaná^{Dmi}
To já zrozená není mi do smíchu
Když mám být pod cenou prodaná

®:Kdo ^Fvás obléká do šatů^C svatebních
Holky ^{Dmi}mý ztracený, ztracený^A
Ženích ^{Dmi}spí na růži, až ^Cněkam pod kůži
se můj ^{Ami}strach do klína schovává^{Dmi}

To já zrozená v hospodách na tácku
Raněných ospalých milenců
To já zrozená vyrytá na placku
Směju se po stěnách cizincům.

®:

To já písnička ležím tu před vámi
Jenom tak spoutaná tolikrát
To já písnička provdaná za pány
Kteří smí o lásku se mnou hrát.

®:

Lojza a Líza

Lze zaměnit Lojza – **Lud'a** a Líza – **Áža** (dále v písni **milý Lud'o...
božská Ážo**)

Lojzo? Hej Lojzo! Ano, Lízinko.
Dojdeš pro vodu? Už běžím. No proto.

Vědro ^Emá ve dně ^Adíru, milá Lízo, milá Lízi,
vědro ^Emá ve dně ^Adíru, milá Lí^{H7}zo, jak ^Ehrom.

Tak jí ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi jí.

A čím jí mám ucpat ... řekni čím.
Kouskem slámy milý Lojzo ... kouskem slámy.
Jenže sláma je dlouhá ... dlouhá.
Tak jí utni .. utni jí.
A čím ji mám utnout ... řekni čím.
SSSSSS Sekerou ji utni ... sekerou.
Sekera je moc tupá ... Lízo tupá.
Tak jí nabruš ... nabruš jí.
A čím ji mám brousit.. řekni čím.
Vem si borusek .. brousek.
Jenže borusek je suchý .. suchý.
Tak jej namoč ... smoč ho.
A čím ho mám smáčet ... řekni čím.
Zkus vodu ... vem si vodu.
A včem ji mám přinést .. řekni v čem.
Vem si vědro ... vědro.
Vědro má ve dně díru ... jako hrom.

Co hýbe lesem dnes (IndividUO)

Beruška motýla zlobila:

„Deaktivuju Ti mobila!“

„Nedělej to prosím dneska,

má mi přijít ememeska...“

®: Jakápak je do lesa ímejlová adresa?

Zavináč a třikrát vé - nepodceňujme íkvé

zvířat v našem století; počítač je prokletí!

Když objednává medvěd med,

zásadně přes Internet.

Usmívá se, kdo to slyší -

- kočka už je přítel s myší!

I smrk by se rád mrk,

co mu přišlo na mejl,

píše palma z Nasavrk:

„No, smrku, Ty seš pahejl!“

®: Jakápak je do lesa ímejlová adresa?

Zavináč a třikrát vé - nepodceňujme íkvé

zvířat v našem století; a kdejaké havěti...

Dnes i ti moskyti nasytí se na síti!!!

Toulavý boty (Poupata)

1. Každý ^Gden dál a ^Ddál vprostřed ^{Emi}cesty jako ^{Hmi}král

chodil ^Ctulák boty ^{Ami}starý na no^Dhou

ač byl ^{Emi}děšť nebo ^Cmráz

chodil ^Dpo těch cestách ^Gzas

cílem ^{Ami}byl mu obzor ^{Hmi}střetlý s oblo^Dhou

®: Jeho ^{Emi}jméno bylo ^Cznámý byl prý ^Dpřítel její ^Gmámy

a když ^{Ami}hrál a zpíval ^{Hmi}hlas byl slyšet ^Cna několik ^Dmil

když byl s ^{Emi}námi jen se ^Csmál se mnou si ^Dna tuláka

^Ghrál

já bych ^{Ami}dal co mám za ^{Hmi}vrácení těch ^Dchvil

2. V jeden krásný letní čas přijít domů měl k nám zas

avšak celé léto nikdo nepřišel

a pak pošťák přijel k nám

černý dopis předal nám

a v něm bylo psáno: já rád jsem vás měl

®:

3. Máma s pláčem řekla mi: už nepřijde za námi

byl to otec tvůj a hodně rád tě měl

od té doby touhu mám

po horách se toulat sám

boty toulavý jak táta mít bych chtěl.

®:

Moje hitovka, která tu chyběla...

Moje hitovka, která tu chyběla...